

Clarisseum

KATH. PATRONAGE SZALÉZI INTÉZET HAVI ÉRTESÍTŐJE

SZERKESZTI ÉS KIADJA:
AZ INTÉZET IGAZGATÓSÁGA

RÁKOSPALOTA

ELŐFIZETÉSI DIJ NINCS
TELEFON: L. 961-03

Don Bosco Madonnája.

Minden szerzetescsalád történetéből fényesen kiviláglik, hogy a Szent Szűz vezére és tanácsadója volt alapítóiknak, benne találtak menedéket, hátorítást és pártfogást mindenkor az Úr eme ihletett férfiai. Don Boscóról és művéről azonban ennél többet mondhatunk, mert neki az a megkülönböztetett dicsőség jutott osztályrészül, hogy neve elválaszthatatlanul egybekapcsolódott a Szent Szűz nevével. Édes magyar nyelvünkön is otthonosan cseng már a fülünkbe a külföldön szélteben ismert és közkeletű elnevezés: Don Bosco Madonnája.

Es jogos ez a kapcsolat és címzés!

Mert a Segítő Szűz anyai jósága folytán lett a becchi kis parasztlányból a 19. század egyik ragyogó, tüneményes jelensége, legnagyobb gyermekbarátja, a nagy Don Bosco. E férfiú alkotásait ma világrészek csodálják, nevét százezrek drága kincs-ként őrzik szívük mélyén, s dicső emlékének hódolt csak nemrégiben az Úr Jézus földi helytartója, mikor nyilvánosan a keresztény erények hő-sének jelentette ki.

A becchi szegény pásztorfiút a bölcsőtől a sírig kíséri az áldott Szűz Anya mosolya s formálja, neveli saját tiszteletének lángbuzgalmú apostolává.

Mert csakugyan a Szent Szűz volt az, aki a kilenc éves kis Boscónak egy álomlátomásában tudtára adta jövő pályafutását. A gyermek Bosco megragadta akkor a feléje nyújtott kezét s nem engedte el többé. É jó Anya csepegtette szívébe és ápolta a papi hivatás csiráit, míg az Úr oltárára helyezhette illatozó áldozatként; a Szeplőtelen Szűz sugalmazta neki a megelőző módszert, amely módszer segítségével csodálatos és vigasztaló eredményeket ért el ő maga s érnek el fiai, midőn számtalan ifjú lelket megtartanak a jó úton, az el-

tévelyedett báránycsordákat visszavezetik az erény ösvényére és nagyon sokat az oltár szolgálatára irányítanak.

A Segítő Szűz határozott útmutatására fogott Don Bosco a hatalmas méretű, impozáns szépségű turini Segítő Szűz-bazilika építkezéséhez, mikor 45 centesimónál nem volt több a zsebében. És az ő nevében, az ő segítségével hozta tető alá ezt a milliókba kerülő grandiózus művet.

Mert maga a Szent Szűz szerzte meg csodáival Don Bosco számára a szükséges anyagiakat, s ez a bazilika örök időkre hirdeti Don Bosco nagy hitét és bizalmát, és a Segítő Szűz csodálatos erejét, mert ennek az áldott szentélynek minden köve, mindenegyes téglája egy-egy kegyelemről mesél, melyet Don Bosco közbenjárására eszközölt a keresztények hatalmas Segítője, hogy a szenvedőknek enyhülést s a szükségben sínylőknek támogatást nyújtson.

De Don Bosco itt még nem állapodott meg; kőnél, ércnél maradandóbb emléket állított Madonnájának szerzetes intézményében, a Segítő Szűz Leányaiban, akik a világ minden részébe szétviszik, ismertetik nevét, hirdetik dicsőségét és terjesztik tiszteletét.

Azon a címen is mondható a Segítő Szűz Don Bosco Madonnájának, hogy ő volt legegységesebb, legbuzgóbb és felülmulthatatlan hirdetője, hogy úgy mondjuk, népszerűsítője a Szűz Anya tiszteletének Mária, Keresztények Segítője címen.

Ezt a bensőséges Mária-tiszteletet s a hozzá való mélységes gyermeki ragaszkodást Don Bosco az édes anyatejjel szívta magába. A jó Margit mama már a bölcsőben Szűz Anyának ajánlotta fel gyermekét. Don Bosco tudta ezt, édesanyja ajkáról hallotta. Így beszéli el az esetet tanítványainak: „1835 okt. 30-án a sze-

mináriumba készültem. Mielőtt az édes otthontól megváltam volna, édesanyám szeretettel magához vont, és ezekkel az emlékezetes szavakkal bocsátott útnak: Midőn világrahoztalak, Isten szent Anyjának ajánlottalak fel; mikor nagyobbacska lettél s tanuláshoz fogtál, ennek a jó égi Anyának tiszteletét és szeretetét ültettem a szívedbe; most pedig arra intlek és kérlek, *légy teljesen az övé*. Szeresd azokat a társaidat, akik gyengéd szeretettel csüggnék a Szűz Anyán, és ha egykor pap leszel, légy apostola, ajánld, hirdesd és terjeszd mindenütt az ő tiszteletét.

A szent anya szeretettől sugallt szavai kedvező, jól megmunkált talajba estek, működni kezdett a kegyelem, a jóakarát sem hiányzott, s így a gyümölcs sem maradhatott el. A kis Bosco szerette a Szent Szűzet és rajta volt, hogy mások is, minél többen szeressék. Százával emelte tiszteletére a templomokat és oltárokat a világ minden részében, a világvárosok kultúrközpontjaiban éppen úgy, mint az őserdők missziótelepein.

Don Bosco Madonnája a Segítő Szűz, Don Bosco meg az ő legked-

vesebb gyermeke, akitől soha sem tagadta meg pártfogását és kegyelmét életében, s épen ezért joggal remélhetjük, hogy ezután sem fogja megtagadni, mert Don Bosco most már az égi hazában van s annyi méltó fiával együtt dicskoszorúként övezi a Segítő Szűz anyai alakját.

Szent Teréznek egyszer kis gyermek képében jelent meg az Úr Jézus. A szent nem ismerte meg rögtön, azért eléje szaladt s megkérdezte, hogy vajjon ki ő? Az Úr Jézus szintén kérdéssel felelt: És te ki vagy? És a szent: Én az Úr Jézus Terézkeje vagyok. — És az Úr Jézus erre így válaszolt: Én meg Terézkeé vagyok.

Ha Don Bosco valamikor a Segítő Szűzzel találkozott és szent Terézhez hasonlóan beszédbe elegyedett volna vele, a Szűz Anya kérdésére minden bizonytal az felelte volna: Én a Segítő Szűz Don Boscója vagyok. — És mi méltán feltehetjük, hogy a Szent Szűz egy pillanatra sem habozott volna kijelenteni: Én meg Don Bosco Madonnája vagyok.

Hogy' is mondta D. Bosco?

Hogyan irányítsunk?

A hivatás.

A szülő és a nevelő feladata nem fejeződött be még azzal, hogy a gyermek ártatlan lelkét oltalmazta, megőrizte, táplálta, és esetleges hibáiról leszoktatta. Hátra van még a legfontosabb rész: *a hivatásra való nevelés*.

Nézzetek csak körül egy szabad térségen, mikor gyenge fuvalmat éreztek. Míg csak a magasba szegezitek szemeteket, nem tudhatjátok, honnan fúj a szél. De ha a földre néztek és látjátok, hogy a szalma-és fűszálcskák mind egy irányban mozognak, eb-

ből már megismeritek a szél irányát. A szalma-és fűszálcskák magában véve *csekélység*, de ebben az esetben mégis *valamire szolgálnak*.

Igy kell tennetek a gyermek-íjű hajlandóságaival és képességeivel. Ha a gyermek valamiben örömet találja, valamihez vonzódik, vagy valamire hajlandósága van, ez magában véve csak csekélység, de a nevelő szerető gondos tekintetének elégséges, hogy meglássa benne azt az irányt, amerre az isteni Gondviselés az illető gyermek-lelket hívja.

Ha az íjűt magára hagyjuk, nem

tudja megérteni a természet titokzatos ösztönzését és a Gondviselés hívó szavát, amely inkább erre, mint amarra az útra szólítja. Égető szűksége van tehát egy baráti kézre, felvilágosító szóra, hogy segítségére legyen abban, hogy számot adjon magáról saját magának, hogy az isteni hívás szerint igazodhassék.

Nemcsak a papi vagy szerzetesi pályáról szólva beszélünk hivatásról, hanem hivatás létezik minden egyes életforma számára, mert ezek a különböző életpályák egy keresztény hívó szemében mindmegannyi utak, amelyek mind a közös haza felé vezetnek s ott találkoznak: a mennyországban.

Ha azt kérditek: *hol kereshet majd többet és gyorsabban?* — és csak az erre kapott feleletet veszitek döntőnek fiatalok pályaválasztásánál, annak a veszélynek vagytok kitéve, hogy nem szülői, hanem inkább áru-lói lesztek véreteknek, és rajtatok is beteljesednek az Úr Jézus szigorú szavai: *Az ember ellenségei az ő háza-népe.*

Ezt a kérdést is lehet felvetni, sőt kell is azt felvetnetek, de csak azután, ha már megfeleltetek erre a másik kérdésre: *Mindent jól megfontolva, melyik az az út, amelyen haladva fiam, biztosíthatja lelke üdvösségét?*

Mikor erre a kérdésre kell feleletet adnotok, ne bízzatok saját magatokban, hanem a döntést hagyjátok valamely bölcs emberre, esetleg a családnak egy őszinte és keresztény érzelmű barátjára, vagy pedig az egész ügyet tegyétek le annak a papnak a kezébe, aki lelki ügyeiteket gondozza.

Ha fiatalok jámborsága, a templomi dolgok iránt érzett vonzalma és más jelek alapján arra lehetkövetkeztetnetek, hogy hajlama és hivatása van a papi pályára, akkor tartsátok szemetek előtt a következő három szabályt:

1) Ne akadályozzátok semmiben, sem szóval, sem tettel, s ne enged-

jétek, hogy más valaki akadályt gördítsen fiatalok önkéntes hajlandósága elé.

2) Buzdítsátok, bátorítsátok, de egyben magyarázzátok meg neki, hogy a papi élet folytonos apostolkodás és áldozat, s benne — magunkban is, másokban is, — csak az égi javakat szerethetjük és nem a földieket.

3) Főképen pedig imádkozzatok ti magatok és imádkoztassátok gyermeketeket is; tanácsotokkal vegyétek rá, hogy állandó gyóntatót válasszon magának, aki előtt feltárhatja bizalmasan a szívét, mint leghívebb barátja előtt. Mikor arról van szó, hogy a papi pályára hajlamot mutató fiatalokat nevelőintézetbe adjátok, legyetek résen és engedjétek magatokat félrevezetni a kevesebb költségtől, vagy bizonyosfajta reklámtól. Győződjétek meg személyesen, vajjon abban az intézetben az Úr szelleme-e az uralkodó, vagy pedig a világ szelleme. Nézzétek a gyümölcsöi, melyet az illető intézet termelt, s így gyümölcseről ismeritek meg a fát.

Óvakodjatok nagyon attól, hogy gyermeketeket anyagi érdekből s a jövő haszon reményében irányítsátok a papi pályára. Ezzel a legnagyobb mértékben elárúlnátok fiatalok, az Egyház és magatok jól felfogott érdekeit.

Don Bosco így szokta mondani: „A pályaválasztás az egész élet mesterkeréke. Valamint az órában odavan az egész szerkezet, ha egyszer elromlott a mesterkerék, úgy üdvözülésünk rendjében elhibázott lesz egész életünk, ha egyszer életpályánkat eltévesztjük.

Papi felszentelésem előestéjén édesanyám így szólt hozzám: Édes fiam, tudd meg, hogy e naptól fogva én tőled már semmit sem kívánok, semmit sem várok. Szegénységben születtem, szegénységben éltem, szegénységben akarok meghalni. Ha te egykor mint pap meggazdagodsz, engem többet nem látsz, sohasem látogatlak meg. Jegyezd meg jól!

JÚNIUS 4.

Köves, könnyes úton
 Magyar anyák járnak
 Fejük felett felhőz
 Régi átok, árnyak.
 Trianon keresztje
 Vál.aikat sebzi,
 Jövendőnk szent díját
 Golgotájuk szerzi!
 Golgotájuk szerzi!

Könnyáztatta síron
 Kivirul a rózsza!
 Cseng a házunk táján
 Gyermekszó és nóta.
 Porigsujtott szívben
 Megfogan az áldás:
 Kereszt?! Feltámadás?!
 Miénk a Megváltás! . . .
 Miénk a Megváltás! . . .

Kövekkel dobáltak
 Kenyerünk elvették,
 Jobb orcánk, bal orcánk
 Ütötték, megverték!
 Apáiknak vétke
 Fiakra ne szálljon!
 Megalázott népünk
 Mindenkit megáldjon!
 Mindenkit megáldjon!

Mindenütt az éjben
 Anyaszívek égnek.
 Jövendők méhében
 Vajúdik a lélek!
 Most fordul a kocka:
 Halál-e vagy élet?!
 Igazságos Isten
 Érdem szerint mérjed!
 Érdem szerint mérjed!

Érdem szerint kérünk:
 Nehogy mi is öljünk.
 Add, hogy elleneink
 Belássák a bűnük!
 Megbánt vétek ára:
 Áldás és bocsánat.
 Jóvátett rosszakért
 Édes béke árad!
 Édes béke árad!

Béke, égi rózsza!
 Minden népek álma!
 Imádságos szívünk
 A jövendőt állja!
 Lelkeink hitéből
 Virul ki a rózsza
 Trianoni átok
 Nem fog rajtunk soha!
 Nem, nem, nem! — Nem, soha!

Békéscsaba, 1928.

MÁRIA MARGIT.

Gazdag-e a Clarisseum?

„ . . . Mégis csak gazdagoknak kell lenniök a clarisseumi szaléziaknak, mert minduntalan valami új meglepetéssel állnak elő, gyermekcipőben járó nyomdájukat meg íme egyszerre nagy üzemmé akarják fejleszteni. Csak a mult napokban szereltek fel egy külföldi gyártmányú nagyobb gyorssajtót és melléje egy kisebb

Elka-típusú gépet . . . A Clarisseum néha hasábokon át közli az adakozó jötevők neveit . . . ”

Ilyen vagy ehhez hasonló hangok kezdenek hallatszani itt is, amott is. Bár nem szívesen tesszük, de mégis szót emelünk, nehogy az ilyen megállapítások és téves következtetések valakit is tévedésbe ejtsenek.

Azt gondoljuk, hogy jobb, találóbbról és meggyőzőbb feleletet nem adhatunk a felvetett kérdésre, mintha idézzük egyetemes prefektusunknak, ft. *Ricaldone Péter* úrnak autentikus szavait, amelyeket egyetemes rendfőnökünkhöz intézett.

„ . . . Már sokszor felvetődött bennem a kérdés — írja ft. *Ricaldone* úr — és meg akartam magamnak magyarázni, hogyan is keletkezhetett az a minden alapot nélkülöző, légből kapott mende-monda: a szaléziak gazdagok!

Valószínűleg úgy támadhatott, hogy nagyon sokan, akik látták Társaságunk rohamos fejlődését, jelentős teljesítményét és kétségtelen sikereit az ifjúság nevelése s a jótékony más terén, amiről a Szalézi Értesítőben s más lapokban mindgyakrabban olvashattak, rögtön készen is voltak a következtetéssel: A szaléziak egyre-másra új intézeteket nyitogatnak, a meglévőket nagyobbítják, missziós területeiket kibővítik és újakat vesznek át, építkeznek, átalakítanak s ki tudja még mi mindent nem kezdenek, tehát csodálatos, kiapadhatatlan erőforrásokkal kell rendelkezniük mindehhez. Igaz, hogy gazdagoknak kell lenniük!

De nem gondolják az illetők, hogy teljesen elhibázott okoskodás ez, hogy épen az ellenkező következtetésre kellene jutniuk?

Még jól emlékszem, mily szomorúsággal és igazi szívfájdalommal olvastam szeretett Rendfőnökünk legutóbbi levelét, amelyben megemlíti azokat a mérhetetlen akadályokat és mindenrendű nehézségeket, amelyekbe nap-nap után ütköznek, midőn azon fáradozik, hogy a most induló 142 misszionáriusunk számára előteremtse a kellő útiköltséget, s a sikeres apostolkodáshoz egyéb nélkülözhetetlen felszerelést. Azt hiszem, ez a fájdalmas valóság egymaga kellő értékre szállítja le a szaléziak gazdagságára való utalást.

Epen azért, mert Don Bosco fiai

folyton új műveket alapítanak, meglévő intézményeiket és működési körüket pedig kiterjesztik, mindig üres kézzel s üres zsebbel állanak s napról-napra, tegnap épen úgy, mint ma, igen nagy nehézségekkel küszködnek.

De viszont hogyan hallgathatnánk mi? Hogyan foszthatnók meg arany-szívű jötevőinket és érdemes munkatársainkat attól a joguktól, hogy megtudhassák mire fordítottuk nagylelkűen felajánlott adományait. Hiszen az Úr maga mondta: Lássák a ti jócselekedeteiteket, — hogy így mások is belőle bátorítást és ösztönzést merítsenek a jóra.

Tehát semmi hiúság sincsen abban, mikor beszámolunk munkánk eredményéről, nem gazdagság fitogtatása ez, hiszen egyszerűen nevetséges is volna, ha ezt keresnők; semmi egyéb az, mint pontos felsorolása annak, hogy milyen jól sikerült végeznünk, milyen értékeket fordítottunk az árvák javára, a missziókra, a papi és szerzetesi hivatások növelésére és különféle jótékony művekre. Gazdagság? Ó nem, egyáltalán *nem vagyunk gazdagok*, de *nem is akarunk lenni!*

A jó Margit mamának fiához intézett ünnepélyes komolyságú szavai erőteljesen csengnek a fülünkben: Fiam, ha szerencsétlenségedre egy napon meggazdagodnál, — jól jegyezd meg magadnak! — én többé nem teszem be lábamat a házadba!

Don Bosco fiai azt akarják és féltő gonddal órködnek azon, hogy a jó Margit mama bármikor nyugodtan átléphesse bármely intézetük küszöbét anélkül, hogy ott gazdagságot kelljen találnia. Lelkeket, Uram lelkeket! Ez a mi vágyunk, célunk, törekvésünk programunk, ez Don Bosco fiainak a jelszava.

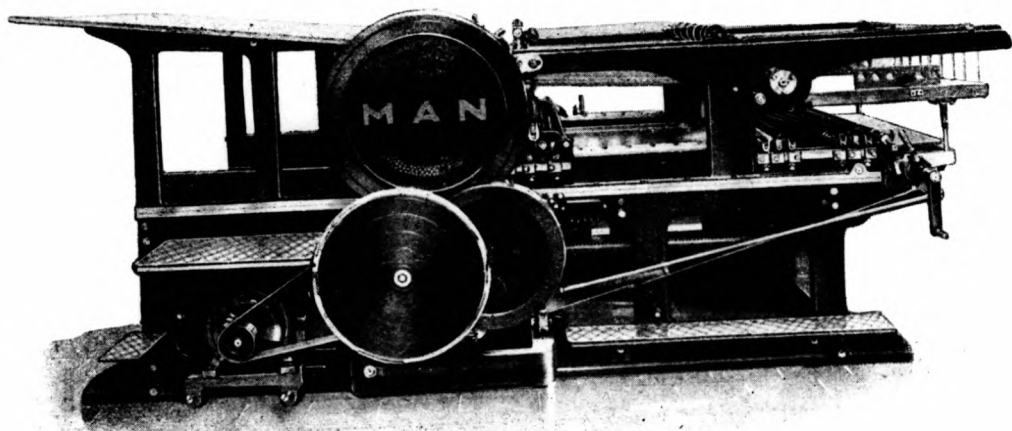
Azt akarjuk, hogy mindannyiszor, amikor a világ látja intézeteink népes gyermekeregeit, mindig rájuk mutatva nyugodtan elmondhassuk a római matróna szavaival: Ime a mi drágagyöngyeink, a mi egyedüli gazdagságunk.“

Krónikánk lapjaira.

Ápr. 24. — Nyomdaavatás. — A „Don Bosco” nyomda, mely alig három éve nyílt meg, szerényen, észrevétlenül és szinte titokban, tekintélyes arányokat öltött. Mint a *feltörekvő palma* a súlyok alatt, úgy nőtt a nyomda mindennemű nehézség ellenére, az áldozatos és minden jó mű iránt megértő szeretetet tanúsító szalézi munkatársak segítségével. Nyomdánk, mint általában a szalézi

készen állott minden, úgy hogy meg lehetett tartani a nyomdaavatást.

A ritka szép szertartás bensőséges családiassággal folyt le. D. u. 5 óra-
kor az intézet tágas udvarán várakoztak már *Dr. Schwarcz Gusztáv* prelátnak, rákospalotai apátplébános és *Dr. Csik József* újpesti plébános, országgyűlési képviselő, *Grúsz Ede* ny. főrealisk. igazgató szép számú papsággal, *Dr. Cserba Elemér* Rákospalota polgármestere és a városi tanács teljes számban, *Wágner Manó* kormányfőtanácsos, realgimn. igaz-

Don Bosco nyomda XI. Pius gyorsajtója.

ipari és művészeti vállalatok, első-sorban a nevelés és oktatás szolgálatában áll. Még jól emlékszünk, mily boldog örömmel nyújtottuk érdemes munkatársainknak karácsonyi ajándékképpen nyomdánk első termékét, a házilag előállított Clarisseumot. Később magát a *Szalézi Értesítőt* is képes volt előállítani.

Isten akarata lebegett szemünk előtt, mikor bízva érdemes Munkatársainknak, mint a Gondviselés eszközeinek áldozattól vissza nem riadó ügybuzgóságában, bölcs szakértők tanácsát követve kiszemeltünk egy kétfordulatú IV. sz. „Romeo”-típusú gyorsajtót és egy nagyteljesítményű „Elka”-típusú kisebb gépet. Április 24-ikére

gató, *Egry P. P.* ny. r. főkapitányhelyettes, *Gelb Miksa* MFTR főfelügyelő-igazgató, *Szász Géza*, *Szemere Antal*, *Dr. Cillinger Lóránt* Máv. főfelügyelők, *Spreicz József* a rpalotai ipartestület elnöke, a rpalotai r. k. Egyházközség és az újpesti kat. Nőszövetség több tagja, továbbá *Cserba Elemérné* dr.-né, a szalézi Munkatársak clarisseumi csoportjának az élén s az újpesti és visegrádi szalézi intézetek igazgatói.

Pontosan 5 órakor nesztelenül besurrant autójával *Albrecht kir. herceg Péchy Kálmán* vezérkari alezredes kíséretében. Ófenségét az intézet igazgatója, a prelátnak-plébános és a polgármester üdvözölték. Nyomban meg-

érkezett *Dr. Orsenigo Cézár* érsek, pápai nuncius *Kaldevay Hubert* udítóre és *Dr. Faltenbüchl Ferenc* pápai kamarás, a *Sophianum* Leánygimnázium igazgatója kíséretében. *Őexcellentiáját* a prelátus-plébános úr üdvözölte latin nyelven, s bemutatta a megjelent előkelőségeket. Majd megindult a menet a nyomda felé. Itt *Chatelet Alajos* főmérnök, *Rock Ernő* és *Dörner Vilmos* szerelők, *Sarkady J. Alajos* művezető, *Ferkel Ferenc* és *Gallay Sándor* szalézi munkatársak és az ifjú személyzet várakozott áhítatos komolysággal.

A pápai nuncius Jézus szavaival lépett a kápolnai áhítatot lehelő nyomda küszöbére, midőn *Békét kívánt a háznak és minden benne lakozónak*, majd szentelt vízzel meghintette a gépeket, és meghatott hangon mondotta el az áldás szavait az *írók, a nyomda vezetői és munkásai* felett. Kiegészítésül magyar nyelven lelkesen méltatta a *sajtó* fontosságát, mely *hasonlóan a jó és gonosz tudás fájához, sok hasznot, de mérhetetlen kárt is okozhat a lelkek világában!* Don Bosco nyomdája hagyományaihoz hűen csak jó és nagyon sok jó gyümölcsöt fog teremni Isten szent áldásával, melynek záloga lesz Krisztus földi helytartója Magyarországi követének áldása.

Az intézet igazgatója közvetlen szavakkal mondott köszönetet a pápai nunciusnak a szertartásért s atyai szívéből kiáradt buzdító szavaiért, s

arra kérte *Őexcellentiáját*: mondja meg *Őszentségének*, hogy azért írtuk új nagy gépünkre *XI. PIUS* tiszteletreméltó nevét, mert ezzel vallomást óhajtunk tenni nyomdaművünk irányzatáról, magunk alázatos hitéről, ájtatos tiszteletéről, ragaszkodó, szolgálatrakész gyermeki szeretetéről Krisztus földi Helytartója iránt. Don Bosco fiai és munkatársai annyira szeretik a pápát, hogy ha tudnák, hogy csak egy szál is van szívében, mely nem a pápáért van, azt haladéktalanul kitépnék onnan. Köszönetet mondott továbbá a királyi Fenségnek kitüntető megjelenéseért, továbbá a megjelent hölgyeknek és uraknak, bizodalmanak adva kifejezést, hogy jóakarató érdeklődésükkel tovább is támogatni fogják a Don Bosco könyvnyomdát. Végül felkérte a királyi Fenséget, hogy kegyeskedjék megindítani *XI. Pius* monumentális gyorsajtóját. Albrecht főherceg, aki az imént figyelmesen olvasta az eléje tartott Római Szertatáskönyvből az Egyház imáit, most lehúzza kesztyűjét és sugárzó arccal fellép a gépmesteri hídra. Bekapcsolja a villanyáramot, lendülnek a kerekek, megcsikordulnak a hengerek, az első tiszta ív a csípőfogak közé kerül, eltűnik; még egy fordulat s kiszáll az első nyomtatott ív: *Kilencnapi ájtatosság a Segítő Szűz Mária tiszteletére*. Apr. 24-én kezdődik a Segítő Szűz Anya ájtatossági hónapja. A Clarisseum így hódol égi Királynőjének.

A SZALÉZI MUNKATÁRSÁK EGYESÜLETÉNEK ÚJPESTI CSOPORTJA

1928. május 27-én, pünkösdvasárnap, d. u. 5 órai kezdettel

MŰSOROS SÖRDÉLUTÁNNAL

egybekötött

KERTI ÜNNEPELYT

rendez az újpesti Jézus Szíve Fiúolthoz Szalézi Intézet javára, az Intézetben (Baross u. 72.)

Erre a nagyérdemű Munkatársakat szerelettel meghívja a RENDEZŐSÉG.